

מה היה חסר לסוטה?

יצירת רקמת החיים בבית, מלאת ברכה היא, ומלאת אתגרים: חיבור בין מהויות שונות של איש ואישה; אחריות לגידול ילדים שהופכים לישויות עצמאיות ובוחרות; כיבוד הורים משני הצדדים שהופך לפעמים לנשיאה בנטל אחריות הטיפול; אתגר הפרנסה ועוד ועוד. הרומנטיקה שבדרך כלל יוצרת את החיבור בין בני הזוג, לא מספקת את הכוחות להתמודד עם כל אתגרי החיים. היא יוצרת נעימות בקשר, אך לא חיסון מפני חלקים פחות נעימים שקיימים בו, ולעתים צובעים את המסך. לעתים הרגש העיוור והפכפך אף פוזל בעדינות החוצה. האכזבה מולידה כעסים ויוצרת מחיצות. החשדות והרצון למצוא סיפוקים נטולי חיכוכים גוברים, והחיים המשותפים הופכים לעתים בלתי נסבלים.

בפרשת השבוע, פרשת הסוטה העוסקת בניסיון ההצלה האחרון של האמון במשפחה, טומנת בחובה תרופה שהיא חיסון.

כחלק מ"תהליך ההחייאה" הזוגי מורה ה' ללכת למשכן או למקדש ולמחוק את שמו, ובכך הוא משקף לזוג מה חסר היה בביתם.

הרומנטיקה - החשובה כל כך בהנעת הקשר ויצירת הבית המשותף - חייבת בבסיסה ומאחוריה את ערך הברית, המחויבות והנאמנות הבאים לידי ביטוי בקידושין. היא מוכרחת חיי קדושה בזוגיות - חיים בהם יש מטרה משותפת של קריאה בשם ה' וקידושו בעולם. המטרה המשותפת והמרוממת מאחדת את בני הזוג גם ברגעי משבר ונותנת משמעות גם לשגרת חיי החולין. בית לה' אנו בונים פה. את שמו אנו כותבים יחד. ממילא השכינה שרויה במעוננו, ויחד איתה גם האהבה והשמחה.

כששם ה' נמחה מהבית, והמטרה היא רק הסיפוק העצמי ההדדי, האהבה הופכת לקנאות. הביטחון הופך לפחד. היחד הופך לשני בודדים אכולים מבפנים. ובקריאה מחודשת של דברי רבי עקיבא נאמר: "איש ואישה ששכינה ביניהם - זכו, אין שכינה ביניהם - אש אוכלתן". ולאחר הריפוי וההפנמה, כשישוב שם ה' הביתה, האש הזו תלהט ותבער באנרגיות חיוביות שישאפו כל העת למעלה, וירוממו את בני הזוג ואף את הרומנטיקה שלהם איתן, עד לב השמים.

הרב מיכאל פואה

ממובילי 'בוחרים במשפחה',
מוהל ומאמן בכלכלת המשפחה

**בוחרים
במשפחה**

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם